

"Només puc parlar de l'esclavitud en la mesura que l'he poguda viure, d'allò que he conegut i experimentat en primera persona."

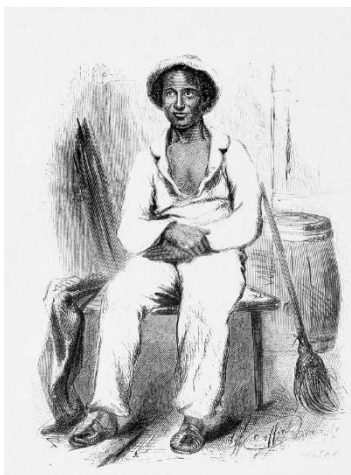
12 anys d'esclavitud

Solomon Northup

12 anys d'esclavitud narra les vicissituds del seu autor, **Solomon Northup**, un home negre lliure dels Estats del nord dels Estats Units que un dia és raptat, transportat al sud i venut com esclau, condició en què passarà 12 anys de la seva vida.

La narració, punyent i d'una gran qualitat literària, ens fa viure les increïbles peripècies d'un home enfrontat a un destí que no li correspon. La història descriu la vida diària dels esclaus a les plantacions de **Bayou Boeuf** a **Louisiana**, la seva dieta i condicions de vida, i les relacions entre els esclaus i els seus amos, així com els maltractes a què eren sotmesos.

Publicada amb èxit al segle XIX, la novel·la va caure en l'oblit fins que el 1968 els historiadors **Joseph Logsdon** i **Sue Eakin** la van recuperar. **Eakin** va descobrir la història de petita, quan vivia a les zones rurals de Louisiana i el propietari d'una primera edició li va ensenyar el llibre, després de trobar-lo a la casa d'una antiga plantació.

Solomon Northup (nascut el 1808) fou un granger i músic afroamericà que vivia en llibertat al que avui és **Minerva (Nova Iorque)**. El març de 1841 fou segrestat per dos homes que suposadament li oferien una feina i transportat als estats esclavistes del sud dels **Estats Units**. Arrel d'aquest segrest passà **12 anys com a esclau** en mans de diversos propietaris.

Després del seu alliberament el 1853, **Northup** es convertí en una celebritat i va participar en moltes conferències denunciant l'esclavitud. Després de 1857 desapareix de la vida pública i, segons les millors investigacions disponibles, sembla que s'incorporà a la companyia del ferrocarril i que des de **Nova Anglaterra** es dedicà a ajudar esclaus fugits a arribar al **Canadà**.

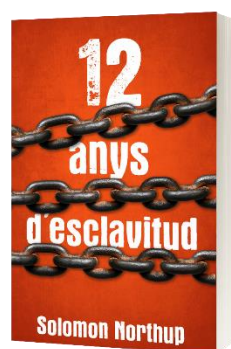
La seva història es va portar al cinema 2013. La pel·lícula, **12 anys d'esclavitud** dirigida per **Steve McQueen**, va estar guardonada amb **3 Òscar** (Millor Pel·lícula, Millor Actriu Secundària i Millor Guió Adaptat), **1 Globus d'Or** (Millor Pel·lícula Dramàtica) i **2 BAFTA** (Millor Pel·lícula i Millor Actor).

Fragment del llibre

[...] Al cap d'una hora o una mica més d'haver tornat de la cuina, vaig sentir que algú entrava a la meua cambra. Em va semblar percebre una barreja de diverses veus, però no sé quantes, ni de qui. Dir si en Brown i en Hamilton hi eren, seria una mera conjectura. Només recordo, amb cert grau de claredat, que em van fer saber que havia d'anar a veure el metge i aconseguir medicaments, que em vaig calçar les botes, i que, sense agafar l'abric ni el barret, els vaig seguir fins a l'exterior per un llarg passatge o carreró. Vam anar a parar a l'Avinguda de Pennsylvania. A l'altra vorera, un llum cremava en una finestra. Tinc la impressió que m'acompanyaven tres persones, però tot plegat és encara molt difós i imprecís, com el record d'un somni dolorós. L'última noció que tinc és que em vaig dirigir cap a una llum que es feia petita a mesura que anava avançant i que suposadament era la del consultori d'un metge. Aleshores, vaig perdre la consciència. No puc dir el temps que vaig estar així, si fou una nit, o molts dies i nits, però quan vaig recobrar els sentits, estava sol, encadenat i a les tenebres.

Ja no tenia pràcticament mal de cap, però em sentia molt dèbil i sense forces. Estava assegut en un banc baix, fet a base de taulons aspres, i no duia abric ni barret. Estava emmanillat. Un parell de grillons de molt pes m'envoltaven els turmells. Un extrem de la cadena estava lligat a terra per una gran argolla i, l'altre, als grillons. Vaig intentar posar-

me dempeus, però fou en va. Em calia temps per despertar d'aquell mal tràngol tan dolorós i poder tornar en si. On era? Què volien dir aquelles cadenes? I en Brown i en Hamilton? Què havia fet per merèixer que em tanquessin en aquella masmorra? No ho entenia. Estava en blanc, no podia recordar de cap manera què havia passat durant el període de temps indefinit abans de despertar-me en aquell lloc solitari. Vaig parar l'orella buscant senyals de vida, però no vaig sentir res que trenqués aquell angoixant silenci, tret de les cadenes que dringaven cada cop que aconseguia moure'm. Vaig parlar en veu alta, però el so de la meua veu em sobresaltava. Vaig regirar les butxaques fins allà on els grillons em van deixar i en vaig tenir prou per entendre que no només m'havien pres la llibertat, sinó també els diners i el certificat que m'acreditava com a home lliure. Aleshores va començar a niar en el meu cap, de primer d'una manera vaga i confusa, la idea que potser m'havien segrestat. Però allò no tenia ni cap ni peus. Es devia tractar d'un malentès, d'un desafortunat error. No podia ser que un ciutadà lliure de Nova York, que no havia fet mal a ningú ni s'havia saltat cap llei, rebés un tracte tan inhumà. Així i tot, com més hi pensava, més ferm esdevenia el meu convenciment. Era una idea desoladora, sens dubte. Vaig comprendre que l'home és un ésser insensible i sense misericòrdia en el qual no es pot confiar. Em vaig encomanar al Déu dels oprimits i, amagant la cara entre les mans encadenades, vaig arrencar a plorar amargament. [...]

12 anys d'esclavitud

Solomon Northup

ISBN 978-84-120170-1-4

PVP: 14.99€

269 pàgines

Editorial: [Nexum Edicions](#)